

DIVERSITATEA FLORISTICĂ ÎN REZERVAȚIILE BOTANICE DIN BAZINUL SUPERIOR AL RÂULUI PRAHOVA

Claudia BIȚĂ-NICOLAE*

Versantul dinspre Valea Prahovei al masivului Bucegi, și îndeosebi al munților Coștila, Caraiman, Jepii Mari și Jepii Mici, este prin excelență stâncos și abrupt, pe o diferență de nivel de 600-900 m. Pereții goi de stâncă, cu hornuri, praguri și creste ce se înalță între văile adânci, alcătuiesc peisajul impresionant al Abruptului Prahovean al Bucegilor.

Rezervația principală, în suprafață totală de cca 7700 ha, cuprinde întregul abrupt prahovean, versantul abrupt nordic până în valea Țigănești, bazinul superior al văii Gaura, muntele Gaura, muntele Guțanu, muntele Grohotișu și jnepenișul de pe platoul munților Jepii Mari și Jepii Mici și Piatra Arsă.

Ca urmare a amplasării sale la zona de contact a celor două masive (Bucegi și Baiului) și ținând cont de altitudinea la care se găsește, bazinul superior al văii Prahova, se constată că aici se dezvoltă o floră deosebit de bogată și foarte interesantă din punct de vedere botanic.

Plante endemice, rare și periclitare

În cadrul acestei rezervații, pe versantul sudic al Caraimanului și valea Jepilor s-a constituit o zonă științifică de protecție absolută care, începând din 1955 este scutită de pășunat. Această zonă, pe o suprafață de cca 200 ha, cuprinde brânela sudică ale Caraimanului. În această zonă s-au indentificat 101 specii și subspecii din categoria celor endemice, rare sau periclitare, categorii stabilite de UICN. Astfel, din acestea 14 sunt endemice pentru România, 13 subendemice (cu areal care depășește limitele teritoriului național dar extins numai la zone imediat învecinate), 83 sunt rare, 10 vulnerabile, 1 periclitată și 6 nedeterminate. Importanța unor taxoni în context european este dată de apartenența la unele liste anexe la documentele europene priviind conservarea speciilor și habitatelor; se cunoaște faptul că taxonii cuprinși în aceste liste anexe fac obiectul unor măsuri speciale de protecție obligatorii pentru țara noastră în condițiile în care acestea se referă la Convenția de la Berna, la care România a aderat.

Este de remarcat faptul că, lista cuprinde un număr însemnat de specii care, deși au arealul în zona subcarpatică sunt extinse până în zona luată în studiu.

Impactul pe care-l exercită creșterea populației umane și presiunea economică asupra ecosistemelor naturale, conduce la apariția unor importante modificări calitative și cantitative ale alcătuirii florei și vegetației. În această privință, mai ales în ultimele decenii s-a redus într-o măsură considerabilă extinderea terenurilor cu vegetație naturală sau seminaturală.

Pentru zona analizată, 32 specii sunt rare, dintre care menționăm: *Salix daphnoides*, *Silene pusilla*, *Aquilegia nigricans*, *Thlaspi avalanum*, *Neottia nidus-avis*, *Orchis laxiflora*

Putem menționa 40 de specii endemice și subendemice, dintre care: *Larix decidua*, *Dianthus tenuifolius*, *D. spiculifolius*, *Aconitum moldavicum*, *A.*

toxicum, Ranunculus carpaticus, Lathyrus hallersteinii, Viola declinata, Gentiana cruciata, ssp. phlogifolia, Symphytum cordatum, Thymus comosus, Knautia dumetorum etc.

Fig. 1 – *Leontopodium alpinum*

Există și un număr apreciabil de specii, cu areal extins în zona luată în discuție, ceea ce a permis diversificarea elementelor floristice: *Malus sylvestris, Euonymus verrucosus, Tilia cordata, Peucedanum oreoselinum, Syringa vulgaris, Anthemis tinctoria*, etc.

Pentru zona luată în studiu, turismul intens, dar și alte forme de influență antropică negativă, pun în pericol multe din speciile decretate ca rare și endemice, unele din ele fiind pe lista speciilor în pericol de extincție.

Semnarea acestei situații, accentuarea valorilor științifice, ca specii endemice și rare, reprezintă o contribuție directă la conservarea genofondului floristic al României, componentă de seamă a genofondului european.

În cele mai multe țări legislațiile existente încearcă să asigure protecția unor efective minimale de specii rare și amenințate cu dispariția.

S-a constatat că, uneori tocmai publicitatea prea insistentă a unor “liste de plante protejate”, a avut consecințe negative, grăbind rărirea sau dispariția lor.

Pentru zona luată în studiu, turismul intens, dar și alte forme de influență antropică negativă, pun în pericol multe din speciile decretate ca rare și endemice, unele din ele fiind pe lista speciilor în pericol de extincție.

Semnarea acestei situații, accentuarea valorilor științifice, ca specii endemice și rare, reprezintă o contribuție directă la conservarea genofondului floristic al României, componentă de seamă a genofondului european.

În cele mai multe țări legislațiile existente încearcă să asigure protecția unor efective minimale de specii rare și amenințate cu dispariția.

S-a constatat că, uneori tocmai publicitatea prea insistentă a unor “liste de plante protejate”, a avut consecințe negative, grăbind rărirea sau dispariția lor.